

ECLI:NL:RBDHA:2022:12035

Instantie	Rechtbank Den Haag
Datum uitspraak	21-04-2022
Datum publicatie	15-11-2022
Zaaknummer	NL21.18631
Formele relaties	Hoger beroep: ECLI:NL:RVS:2022:3061
Rechtsgebieden	Vreemdelingenrecht
Bijzondere kenmerken	Eerste aanleg - enkelvoudig
Inhoudsindicatie	verblijfsvergunning asiel; medische situatie; geloofsintensivering; afvalligheid; risico bij terugkeer; beroep gegrond
Vindplaatsen	Rechtspraak.nl

Uitspraak

RECHTBANK DEN HAAG

Zittingsplaats Utrecht Bestuursrecht zaaknummer: NL21.18631

uitspraak van de enkelvoudige kamer in de zaak tussen

[eiseres] , eiseres

V-nummer: [V-nummer] (gemachtigde: mr. E.C. Kaptein),

en

de Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid, verweerder

(gemachtigde: mr. M. Weerman).

Procesverloop

Bij besluit van 23 november 2021 (het bestreden besluit) heeft verweerder de aanvraag van eiseres tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd in de algemene procedure afgewezen als kennelijk ongegrond.

Eiseres heeft tegen het bestreden besluit beroep ingesteld.

De rechtbank heeft het beroep, tezamen met de zaak NL21.18632, op 22 december 2021 op zitting behandeld. Eiseres is verschenen, bijgestaan door haar gemachtigde. Als tolk is verschenen M. Zabihi. Verweerder heeft zich laten vertegenwoordigen door zijn gemachtigde.

Overwegingen

Inleiding

1. Eiseres stelt van Iraanse nationaliteit te zijn en te zijn geboren op [geboortedatum] 1981.
 2. Eiseres heeft eerder op 5 november 2018 asiel aangevraagd. Eiseres heeft aan deze aanvraag ten grondslag gelegd dat zij in het verleden door haar broer werd mishandeld, dat hij haar met de dood heeft bedreigd vanwege een (valselijke) beschuldiging van overspel, dat zij op 26 februari 2018 door twee mannen is lastiggevallen in haar huis en dat zij is bekeerd tot het christendom. Verweerder heeft deze aanvraag bij besluit van 30 november 2018 afgewezen als ongegrond. Deze rechtbank, zittingsplaats Amsterdam, heeft het beroep tegen de afwijzing op 3 januari 2019 ongegrond verklaard.¹ De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (ABRvS) heeft het hoger beroep op 30 januari
-

1 ECLI:NL:RBAMS:2019:22.

2019 kennelijk ongegrond verklaard. Het besluit van 30 november 2018 staat daarmee in rechte vast.

3. Eiseres heeft aan haar opvolgende asielaanvraag ten grondslag gelegd dat er ten opzichte van de vorige aanvraag sprake is van een intensivering van haar christelijke geloof. Eiseres heeft zich bij een kerk aangesloten, zij is gedoopt en ze volgt Bijbelstudie. Daarnaast heeft eiseres aan haar opvolgende asielaanvraag ten grondslag dat haar broer voor wie zij vreest, en van wie in haar eerste asielprocedure geloofwaardig is bevonden dat hij haar veelvuldig heeft mishandeld en met de dood heeft bedreigd, is vrijgekomen uit de gevangenis. Ter onderbouwing van haar aanvraag heeft eiseres de volgende stukken overgelegd:

- Juridische correspondentie over de vrijlating van [A] uit de gevangenis van gemeente Abhar van 13 december 2018;
- Doopakte van DeRank Persian Baptist Church Utrecht van 17 februari 2019;
- Verklaring van [B] , pastor van DeRank Persian Baptist Church van 18 augustus 2019;
- Verklaring van [C] , ouderling van de GKV Levend Water Almere van 26 mei 2020;
- Uitdraai van de Instagrampagina van gebruiker aetkeh van 20 juli 2020;
- Berichten op Instagram;
- Brief van [C] , ouderling van de GKV Levend Water Almere van 24 mei 2021;
- Brief van [D] , lid en docent Bijbelstudie van de Nieuw Leven Church in Weert van 17 augustus 2021;
- Proces-verbaal van aangifte die eiseres tegen haar broer heeft gedaan op 9 september 2021.

Het bestreden besluit

4. Het asielrelaas van eiseres bevat volgens verweerder de volgende relevante elementen:

1. Identiteit, nationaliteit en herkomst; en
2. De bekering tot het christendom en de daarmee samenhangende geloofsintensivering

Verweerder heeft zich op het standpunt gesteld dat de verklaringen van eiseres over haar identiteit, nationaliteit en herkomst geloofwaardig zijn. Verweerder stelt dat eiseres haar bekering tot het christendom en de daarmee samenhangende geloofsintensivering niet aannemelijk heeft gemaakt. Verweerder heeft de aanvraag daarom afgewezen als kennelijk ongegrond.

De medische situatie van eiseres

5. Eiseres voert allereerst aan dat tijdens het gehoor en in de geloofwaardigheidsbeoordeling onvoldoende rekening is gehouden met haar psychische gesteldheid. Eiseres heeft een fietsongeluk gehad, waardoor zij last heeft van concentratie- en geheugenproblemen. Daarnaast had verweerder aanleiding moeten zien om een

aanvullend medisch advies bij het FMMU op te vragen, omdat het fietsongeluk is voorgevallen na het uitbrengen van het eerdere medische advies.

6. De rechtbank is van oordeel dat het standpunt van eiseres dat verweerder onvoldoende rekening heeft gehouden met haar psychische gesteldheid niet slaagt. Uit het gehoor blijkt dat meermaals aan eiseres is gevraagd hoe het gaat en specifiek of zij in staat was om het gehoor af te nemen. Verder blijkt uit het gehoor dat aan eiseres is medegedeeld dat zij op ieder moment tijdens het gehoor kan aangeven als zij problemen ervaart die het gehoor in de weg zitten. Niet is gebleken dat eiseres tijdens het gehoor een mededeling van een dergelijke strekking heeft gedaan. Ook anderszins is niet gebleken dat eiseres omwille van haar gezondheid niet in staat was om het gehoor af te nemen. Naar het oordeel van de rechtbank heeft verweerder in zijn besluitvorming voldoende rekening gehouden met de medische situatie van eiseres. Verweerder heeft geen aanleiding hoeven zien om een nieuw medische advies te vragen aan het FMMU.

De geloofsintensivering

7. Eiseres is het niet eens met verweerders standpunt dat haar verklaringen over de motieven voor en het proces van bekering niet geloofwaardig zijn. Volgens eiseres heeft verweerder niet deugdelijk gemotiveerd waarom zij niet aannemelijk heeft gemaakt dat er sprake is van een geloofsintensivering. Daarnaast voert eiseres aan dat de beoordeling van verweerder ten aanzien van haar verklaringen die gaan over haar bekering in strijd is met de lijn die de ABRvS in haar uitspraak van 12 mei 2021² uiteen heeft gezet. Volgens eiseres heeft verweerder niet gemotiveerd of haar kennis van het christendom en de activiteiten die zij onderneemt haar ontoereikende verklaringen over de motieven voor en het proces van de bekering, als daar al sprake van zou zijn, hebben kunnen compenseren. Eiseres meent dat verweerder in dat kader de door haar overgelegde verklaringen van derden ook onvoldoende heeft betrokken in zijn beoordeling. Verder voert eiseres aan dat verweerder in strijd heeft gehandeld met artikel 16 van de Procedurerichtlijn en artikel 4 van de Definitierichtlijn (de samenwerkingsverplichting). De motivering van verweerder om haar bekering ongeloofwaardig te achten leunt voor een belangrijk gedeelte op tegenwerpingen waar tijdens het gehoor geen vragen over zijn gesteld.

8. De geloofwaardigheid van een bekering wordt volgens Werkinstructie 2019/18 beoordeeld aan de hand van drie elementen: (i) de motieven voor en het proces van bekering, (ii) de kennis van het nieuwe geloof en (iii) de activiteiten die een persoon onderneemt binnen de nieuwe geloofsovertuiging en het effect van de veranderingen. De verklaringen van de vreemdeling over deze drie elementen moeten steeds gezien worden in hun onderlinge samenhang, maar ook in het licht van de overige omstandigheden, zoals de overige verklaringen van een vreemdeling en door hem verstrekte gegevens in de eventuele eerdere procedures. In de uitspraak van de ABRvS van 12 mei 2021 is onder meer overwogen dat het verweerder vrij staat om bij zijn beoordeling een doorslaggevend gewicht toe te kennen aan ontoereikende verklaringen van een vreemdeling over de motieven voor en het proces van bekering. Anders dan voorheen wordt wel verlangd dat verweerder kenbaar motiveert wat hij van de verklaringen van een vreemdeling over de overige twee elementen (kennis van het geloof en de activiteiten) vindt en waarom die verklaringen diens ontoereikende verklaringen over het eerste element niet kunnen compenseren.

2 ECLI:NL:RVS:2021:977.

9. Uit de Werkinstructie 2019/18 en jurisprudentie van de ABRvS³ volgt dat er een verzwaarde bewijslast ligt op de vreemdeling die stelt te zijn bekeerd en wiens bekering in een eerdere procedure al ongeloofwaardig is bevonden. In het geval de bekering ongeloofwaardig is gevonden omdat de vreemdeling geen inzicht in de motieven voor en het proces van bekering heeft kunnen geven, mag van de vreemdeling worden verlangd dat hij in een opvolgende aanvraag die motieven voor en het proces van

bekering kan beschrijven. Voor zover sprake is van een intensivering (groei) van het bekeringsproces, zal de vreemdeling inzichtelijk moeten maken waarom en hoe hij hiertoe is gekomen en dient hij hiermee tot uitdrukking te brengen dat deze keuze weloverwogen en welbewust is.

10. De rechtbank is van oordeel dat verweerder aan eiseres heeft mogen tegenwerpen dat zij niet voldoet aan deze verzwaarde bewijslast bij opvolgende aanvragen. Verweerder heeft zich niet ten onrechte op het standpunt gesteld dat eiseres niet inzichtelijk heeft gemaakt dat er bij haar sprake is van een geloofsgroei en dat er sprake is van een oprechte bekering tot het christelijk geloof. Verweerder heeft mogen concluderen dat eiseres op veel essentiële punten niet overtuigende verklaringen heeft afgelegd. Zo heeft verweerder aan eiseres mogen tegenwerpen dat zij oppervlakkig en algemeen heeft verklaard over wat het leren bidden met haar deed. De verklaring dat het een fijn gevoel geeft, dat ze rust in haar hart kreeg en het gevoel dat God haar zou beschermen, heeft verweerder als algemeen en oppervlakkig mogen aanmerken. In het verlengde daarvan heeft verweerder zich op het standpunt mogen stellen dat eiseres met deze verklaringen niet voldoende persoonlijk en inzichtelijk maakt wat het leren van bidden met haar deed. Ook heeft verweerder aan eiseres mogen tegenwerpen dat zij algemeen en oppervlakkig heeft verklaard over wat haar aanspreekt in het christendom. Verweerder heeft de verklaringen van eiseres over dat het christendom haar aanspreekt omdat zij een vader heeft gevonden, dat zij een kind van de hemelse vader is, dat hij haar beschermt en dat hij haar hart heeft geraakt als algemeen mogen aanmerken en in dat verband op het standpunt mogen stellen dat eiseres met deze verklaringen haar geloofsgroei niet voldoende persoonlijk en inzichtelijk heeft gemaakt. Verder heeft verweerder zich niet ten onrechte op het standpunt gesteld dat de verklaringen van eiseres over dat zij vanuit het christelijk geloof heeft geleerd om onvoorwaardelijk

liefde en hulp te geven aan anderen oppervlakkig en algemeen zijn en onvoldoende inzicht geven in de geloofsgroei die hierdoor zou hebben plaatsgevonden. Verweerder heeft in dat verband terecht opgemerkt dat dit nog niets zegt over de bekering of de geloofsgroei van eiseres, omdat dit ook kan bestaan zonder christelijke inslag.

11. De rechtbank is het evenwel met eiseres eens dat de geloofwaardigheidsbeoordeling van verweerder niet in lijn is met de uitspraak van de ABRvS van 12 mei 2021, in die zin dat verweerder in het bestreden besluit niet kenbaar heeft gemotiveerd wat hij van de verklaringen van eiseres over de overige twee elementen (kennis van het geloof en de activiteiten) vindt en waarom die verklaringen haar ontoereikende verklaringen over het eerste element niet kunnen compenseren. Het bestreden besluit is op dat punt gebrekkig gemotiveerd en komt daarom wegens strijd met artikel 3:46 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) voor vernietiging in aanmerking. De rechtbank zal nu onderzoeken of de rechtsgevolgen van het bestreden besluit in stand kunnen blijven. Op de zitting heeft verweerder toegelicht dat de verklaringen ten aanzien van het proces van en de motieven voor bekering zo algemeen zijn en niet specifiek op de situatie van eiseres en haar persoonlijke beleving betrekking hebben, dat daarmee de kerkelijke activiteiten die zij onderneemt niet afdoende zijn om de bekering geloofwaardig te achten. Verweerder heeft

3 Uitspraak van de ABRvS van 12 november 2014 (ECLI:NL:RVS:2014:4174).

verder op de zitting toegelicht dat de verklaringen van [D] , [C] en [B] voor de beoordeling van het element activiteiten alleen van belang kunnen zijn voor wat betreft de feitelijke informatie die de verklaringen geven over de activiteiten die eiseres heeft ondernomen en dat dat is meegenomen in de beoordeling van de gestelde bekering. Naar het oordeel van de rechtbank heeft verweerder daarmee voldoende aangetoond dat hij in zijn beoordeling heeft betrokken of er gecompenseerd kan worden en met deze toelichting op zitting heeft verweerder aldus het motiveringsgebrek hersteld. De rechtbank zal nu de overige beroepsgronden beoordelen en daarna een eindconclusie trekken over de vraag of de rechtsgevolgen van het te vernietigen besluit in stand kunnen blijven.

12. Het betoog van eiseres dat verweerder in strijd heeft gehandeld met de samenwerkingsverplichting volgt de rechtbank niet. De rechtbank is van oordeel dat er tijdens het gehoor anders dan eiseres stelt voldoende is doorgevraagd op punten die aan haar in het bestreden besluit zijn tegengeworpen. In het bestreden besluit heeft verweerder aan eiseres tegengeworpen dat zij algemeen en oppervlakkig heeft verklaard over wat het leren bidden met haar deed. Uit het gehoor blijkt dat aan eiseres is gevraagd: Dat begrijp ik maar kunt u uitleggen hoe dit zo is gekomen dat u meer bent gaan bidden, waarom u dat bent gaan doen, wat u beleefd heeft waardoor dit zo is gegaan etc., Kunt u dat misschien met voorbeelden toelichten? en Wat deed dit met u dat zij u leerden bidden?. Verder is aan eiseres in het bestreden besluit tegengeworpen dat zij algemeen en oppervlakkig heeft verklaard over wat de doop met haar deed. Uit het gehoor blijkt dat aan eiseres is gevraagd: Kunt u mij vertellen hoe het proces naar uw doop is verlopen?, Wat is de reden dat u

zich heeft laten dopen?, Wat betekent de doop voor u? en Kunt u dat toelichten?. Uit de context van voornoemde voorbeelden blijkt dat eiseres niet te eng is bevraagd en dat eiseres tijdens het gehoor voldoende de gelegenheid heeft gehad om te verklaren over hetgeen later in het bestreden besluit aan eiseres is tegengeworpen. Gelet op de rest van het gehoor heeft de rechtbank geen aanleiding om aan te nemen dat dat anders ligt voor het andere dat aan eiseres in het bestreden besluit is tegengeworpen.

13. Gelet op het voorgaande heeft verweerder zich niet ten onrechte op het standpunt gesteld dat de verklaringen van eiseres over de intensivering van haar geloof ongeloofwaardig zijn.

De afvalligheid

14. Eiseres voert verder aan dat verweerder ten onrechte niet heeft beoordeeld of zij als afvallige kan worden beschouwd of dat haar afvalligheid kan worden toegedicht. Volgens eiseres heeft verweerder zich niet op het standpunt mogen stellen dat zij niet als afvallige kan worden beschouwd, omdat dat in de voorgaande asielprocedure in rechte is komen vast te staan. Eisers meent dat de afvalligheid, maar ook de toegedichte afvalligheid opnieuw in deze procedure beoordeeld hadden moeten worden. Volgens eiseres zijn er informanten in het Westen aanwezig die aan de Iraanse autoriteiten rapporteren over Iraanse christenen in het buitenland. In dat licht is het volgens eiseres niet onaannemelijk dat de autoriteiten van haar bekering op de hoogte zijn. Daarbij is eiseres eerder veroordeeld geweest in Iran voor overspel, waardoor zij bekend is bij de autoriteiten. Verder wijst eiseres op de landeninformatie waaruit zou blijken dat zij bij terugkeer een risico loopt omdat zij dan door de autoriteiten ondervraagd zal worden. Die autoriteiten zullen dan op de hoogte raken van haar berichten op social media.

15. De rechtbank is van oordeel dat verweerder zich niet ten onrechte op het standpunt heeft gesteld dat eiseres niet als afvallige kan worden beschouwd. Zoals in rechtsoverweging 10 is geoordeeld, heeft verweerder de verklaringen van eiseres over haar geloofsintensivering namelijk ongeloofwaardig mogen vinden. Voor wat betreft de toegedichte afvalligheid is de rechtbank van oordeel dat verweerder zich op het standpunt heeft mogen stellen dat ook daar in het geval van eiseres geen sprake van is. De rechtbank volgt verweerder dat niet is gebleken dat de autoriteiten op de hoogte zijn van haar bekering en dat zij door de autoriteiten wordt gemonitord omdat zij eerder is veroordeeld in Iran. Dit is gebaseerd op een vermoeden van eiseres en is niet onderbouwd. Verder mag verweerder van eiseres verwachten dat zij zich bij terugkeer naar Iran terughoudend opstelt, nu hij de verklaringen van eiseres over de bekering tot het christendom ongeloofwaardig heeft mogen vinden. Dat eiseres bij terugkeer in de problemen raakt omdat zij ondervraagd zal worden door de autoriteiten en de autoriteiten dan op de hoogte zullen raken van haar berichten op social media, wordt dan ook niet gevolgd. Wat verder in dit verband door eiseres naar voren is gebracht, geeft voor de rechtbank geen aanleiding om anders te oordelen.

Risico bij terugkeer

16. Tot slot voert eiseres aan dat verweerder zich ten onrechte op het standpunt heeft gesteld dat zij bij de Iraanse autoriteiten bescherming kan invoeren tegen de bedreigingen door haar broer. Volgens eiseres heeft verweerder niet mogen volstaan met een verwijzing naar de voorgaande asielprocedure en de stelling dat in rechte is komen vast te staan dat zij bescherming kan invoeren bij de autoriteiten. Eiseres heeft een vrijlatingsdocument overgelegd, waaruit blijkt dat haar broer inmiddels is vrijgekomen uit de gevangenis. Daarnaast is er nieuwe landeninformatie over Iran beschikbaar.

17. Verweerder heeft zich hierover op het standpunt gesteld dat over de problemen die eiseres met haar broer heeft gehad, in de vorige procedure al is geoordeeld. Als de broer zou vrijkomen uit de gevangenis dan kan eiseres bescherming tegen hem invoeren bij de autoriteiten. Omdat dit in rechte vast staat, acht verweerder niet van belang of de broer nu wel of niet is vrijgekomen uit de gevangenis. Van een reëel risico op een behandeling in strijd met artikel 3 van het EVRM is daarom geen sprake, aldus verweerder.

18. De rechtbank geeft eiseres hierin gelijk, in die zin dat verweerder zich niet op het standpunt heeft mogen stellen dat er geen sprake is van een situatie waarin eiseres een reëel risico loopt op ernstige schade, omdat in rechte vast is komen te staan dat eiseres tegen de bedreigingen van haar broer bescherming kan invoeren bij de Iraanse autoriteiten. In de voorgaande asielprocedure heeft verweerder zich gebaseerd op het Algemeen ambtsbericht Iran (mei 2017). Deze rechtbank, zittingsplaats Amsterdam, heeft toen geoordeeld dat uit dat ambtsbericht niet volgt dat het invoeren van bescherming in Iran bij eerwraakkwesties onmogelijk is. Het meest recente ambtsbericht over Iran dateert van februari 2021. Daarin staat onder meer: Volgens een bron is er weinig steun aan de kant van de autoriteiten voor de slachtoffers. Het ontbreken in de verslagperiode in Iran aan wettelijke beschermingsmogelijkheden tegen eengerelateerd geweld. Het enige wat de rechterlijke macht in dergelijke gevallen kan doen is de slachtoffers doorverwijzen naar de SWO. Deze organisatie heeft weliswaar alarmnummer 123 opgezet, maar in de praktijk ontbreekt het daar aan faciliteiten om eengerelateerd geweld effectief tegen te gaan. Daarnaast ligt er al ongeveer acht jaar een wetsvoorstel klaar ter bescherming van vrouwen die slachtoffer dreigen te worden van eengerelateerd geweld, maar dat voorstel was tegen het einde van de

verslagperiode nog niet goedgekeurd.⁴ Uit het ambtsbericht volgt verder dat overspel een situatie kan zijn die de familie-eer kan aantasten. Gelet op deze nieuwe informatie uit het laatste ambtsbericht heeft verweerder zich niet op het standpunt mogen stellen dat in rechte vast staat dat eiseres bescherming kan invoeren bij de autoriteiten voor de bedreigingen van haar broer, aangezien aan dat uitgangspunt als gevolg van de nieuwe informatie zeer wel getwijfeld kan worden. Het bestreden besluit is in zoverre onzorgvuldig voorbereid en onvoldoende gemotiveerd en derhalve in strijd met artikel 3:2 en 3:46 van de Awb.

Verweerder zal het standpunt van eiseres opnieuw inhoudelijk moeten beoordelen met inachtneming van het voorgaande. Verweerder moet ook nader onderzoeken en motiveren wat hij vindt van een in deze procedure overgelegd afschrift van een bericht op Instagram waaruit een dreigement van de broer aan het adres van eiseres zou blijken. Hierbij dient verweerder zich rekenschap te geven van de omstandigheid dat in de eerste asielprocedure de eerdere mishandeling en bedreiging door de broer wegens een (valselijke) beschuldiging van overspel als geloofwaardig zijn beoordeeld en dat dit oordeel in rechte vast staat.

Verweerder kan niet zonder nader onderzoek stellen dat het bericht als onvoldoende objectief verifieerbaar bewijs buiten beschouwing moet blijven. Dit geldt ook voor de informatiebrief waaruit zou blijken dat de broer van eiseres is vrijgelaten uit de gevangenis. Dat de inhoud van deze brief niet strookt met eerdere informatie over de duur van de gevangenisstraf van de broer volgt de rechtbank niet, nu uit de brief kan worden afgeleid dat de vrijlating van de broer samenhangt met gratieverlening en spijtbetuiing als gevolg waarvan zou kunnen worden aangenomen dat de broer niet de gehele duur van de opgelegde gevangenisstraf heeft uitgezeten. Dat eiseres over de authenticiteit van deze brief tegenstrijdig heeft verklaard volgt de rechtbank ook niet. Uit de toelichting van eiseres kan worden begrepen dat zij dacht dat het om een origineel document ging dat zij met een vertaling aan verweerder had overgelegd, en dat zij dit niet zeker wist omdat zij zich baseerde op de mededeling van haar moeder hierover. De toelichting van

verweerder dat eiseres op dit punt niet het voordeel van de twijfel krijgt is onvoldoende voor de conclusie dat zodanige twijfels over de authenticiteit van het document bestaan dat daaraan geen waarde toekomt.

19. Indien verweerder na het hiervoor beschreven nader onderzoek op grond van het ambtsbericht van februari 2021, dan wel mede op grond van eventuele andere gezaghebbende bronnen, nog altijd meent dat het invoeren van bescherming bij de autoriteiten wel mogelijk is, zal hij dit nader moeten motiveren. De uitkomst van verweerders onderzoek kan ook zijn dat eiseres bij terugkeer naar Iran wel een reëel risico loopt op schending van artikel 3 van het EVRM, in welk geval de herhaalde asielaanvraag van eiseres voor toewijzing in aanmerking zou komen.

Conclusie

20. De aanvraag is ten onrechte afgewezen als kennelijk ongegrond. Het beroep is gegrond vanwege de in overweging 11 en 18 geconstateerde gebreken en de rechtbank vernietigt het bestreden besluit. De rechtbank ziet geen aanleiding de rechtsgevolgen van het bestreden besluit in stand te laten. De rechtbank ziet ook geen aanleiding om verweerder met toepassing van afdeling 8.2.2a van de Awb (bestuurlijke lus) in de gelegenheid te stellen om het in overweging 18 geconstateerde gebrek te herstellen. De rechtbank kan niet overzien of herstel van het gebrek binnen een redelijke termijn mogelijk is. Verweerder zal

4 Algemeen ambtsbericht Iran februari 2021, p. 65.

daarom een nieuw besluit moeten nemen met inachtneming van deze uitspraak. De rechtbank stelt hiervoor een termijn van zes weken.

21. De rechtbank veroordeelt verweerder in de door eiseres gemaakte proceskosten. Deze kosten stelt de rechtbank op grond van het Besluit proceskosten bestuursrecht voor de door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand vast op 1.518,00 (1 punt voor het indienen van het beroepsschrift en 1 punt voor het verschijnen ter zitting met een waarde per punt van 759,- en een wegingsfactor 1).

Beslissing

De rechtbank:

- verklaart het beroep gegrond;
- vernietigt het bestreden besluit;
- draagt verweerder op binnen zes weken na de dag van verzending van deze uitspraak een nieuw besluit te nemen op de aanvraag, met inachtneming van deze uitspraak;
- veroordeelt verweerder in de proceskosten van eiseres tot een bedrag van 1.518,00.

Deze uitspraak is gedaan door mr. O. Veldman, rechter, in aanwezigheid van mr. R.P. Stehouwer, griffier.

De uitspraak is uitgesproken en bekendgemaakt op:

21 april 2022

en zal openbaar worden gemaakt door publicatie op rechtspraak.nl.

Mr. O. Veldman Rechter Rechtbank Midden-Nederland

Documentcode: [documentcode]

Rechtsmiddel

Tegen deze uitspraak kan hoger beroep worden ingesteld bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State binnen één week na de dag van bekendmaking.